

آن انتخابات و این دادستانی!

عزیز احمد بارز

16-02-2013

نیاز باز بینی پرونده های ملی ؛ قتل های هدفمند زنجیره ای؛ کابل بک و انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۹.

پیش در آمد

ریس حکومت و کمیسیون مستقل! انتخابات افغانستان در دو انتخابات ریاست جمهوری /۲۰۰۴ و ۲۰۰۹ ؛ سرنوشت مردم و دموکراسی را که به بهاء خون ملیون ها انسان این سرزمین بدست آمده است به تقلب به نفع خویش رقم زدند و یا از عملی شدن روند دموکراتیک آن به هر دلیلی جلوگیری کردند.

در جهان افغانستان یگانه کشوری نیست که زمامداران آن برای بقای خویش دست به تقلب در پروسه های ملی می زنند ولی زمامدارام فعلی افغانستان در امر تقلب و فساد در جهان مقام اول را از آن خویش کردند. چه سعادت که مردم افغانستان از داشتن این زمامداران به چنین مقامی! دست یافتند.

باید تقلب ها در وقت معین آن بررسی می شد و تقلب کاران به مجازات قانونی خویش می رسیدند که متأسفانه چنین نشد؛ آنهایی که متهمان تقلب در انتخابات های گذشته بودند؛ علاوه از این که پرونده های نسبتی آنها بررسی نشد بل به شکلی مورد نوازش ریاست جمهوری قرار گرفتند که متأسفانه پس لرزه های آن اعمال نا مشروع آنها حالا فضای رسانه ای کشور را مخدوش ساخته و درین میان باز در نظر دارند شخصیت فرهنگی بی دفاعی را که جز قلم اندوخته ای ندارد قربانی تداوم قدرت و مقام خویش سازند.

انتخابات: اگر مسولان نظام به دموکراسی باور ندارند پس چرا انتخابات دایر می کنند؟ ماده ۳۳ و بند یک ماده ۱۵۹ قانون اساسی حکم می کند؛ کمیسیون مستقل انتخابات باید تاسیس گردد. {کمیسیون مستقل انتخابات برای اداره و نظارت بر هر نوع انتخابات و مراجعه به آرای عمومی مردم در کشور مطابق به احکام قانون تشکیل می گردد}.

مسولان کمیسیون مستقل انتخابات در اداره و نظارت انتخابات نه تنها ضعیف عمل کردند حتی در تقلب های سازمان دهی شده بنا بر ادعای کمپاین داکتر عبدالله نقش مرکزی داشتند؛ آنها یک پروسه ملی مختل ساختند و به مردم افغانستان خیانت ملی کردند باید مورد پیگرد قانونی قرار می گرفتند.

مداخله حکومت در انتخابات: در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۹ یک ملیون رای به نفع حامد کرزی ریس جمهوری افغانستان تقلب شد. انتخابات شورای ملی ماه ها دستخوش بازی های ارگ قرار گرفت و زمانی که نتیجه انتخابات اعلان شد حکومت این نتیجه را در ولایت عزنی نپذیرفت و دادگاه ویژه انتخابات را برخلاف قانون توظیف کرد تا در مورد تقلب های انتخابات پارلمانی بررسی هایی را آغاز کند. ریس جمهور کرزی ماه ها وقت مردم و نهاد های ملی افغانستان را به بازی گرفت در نهایت دادگاه ویژه انتخابات را منحل و بر کمیسیون انتخابات فشار آورد تا هفت نفر از شورای ملی بیرون و هفت تن دیگر را جایگزین سازد.

تقلب انتخابات: کمپاین داکتر عبدالله علیه حکومت ادعا کرد که در انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۹ در همدستی با کمیسیون انتخابات وزارت خانه های داخله؛ معارف و نهاد های امنیتی به شکل گسترده تقلب کرده اند.

بررسی های کمیسیون سمع شکایات و نهاد های ناظر بین المللی تقلب در انتخابات را به شکل گسترده یکنیم ملیون رای به نفع تیم حاکم تایید کردن:

الف: گروه نظارتی اتحادیه اروپا: گروه نظارتی هفتاد نفری اتحادیه اروپا بر انتخابات افغانستان گذارش داد که ۱؛۱ میلیون رای تقلبی به نفع حامد کرزی به صندوق ها ریخته شده است. خانم لوانو معاون هیات نظارتی اتحادیه اروپا گفت که ۳۰۰ هزار رای به نفع داکتر عبدالله و ۹۲ هزار رای به نفع داکتر بشردوست به صندوق ها ریخته شده اند. این گروه از کمیسیون رسیدگی به شکایاتی انتخاباتی خواست که به ادعا های تقلب در مورد انتخابات را به شکل جدی رسیدگی کند. ۱

ب: بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان: فیفا؛ طی اطلاعیه رسمی نظر این نهاد را چنین اعلان نموده است. با توجه به اینکه موارد متعدد از تخطی ها (تخلفات، تقلب و ناهنجاری ها) در جریان انتخابات بصورت مکرر گزارش داده شده و بنیاد نیز جزییات بیشتر از ۳۵۰ مورد قابل بررسی را در اختیار کمیسیون شکایات انتخاباتی گذاشته است، بناً این بنیاد از کمیسیون مستقل انتخابات میخواهد تا بصورت واضح و روشن تاکید کند که نتایج اعلام شده فعلی فقط بعد از بررسی و رسیده گی درست تخطی ها و تایید کمیسیون شکایات انتخاباتی مطابق ماده ۴۹ قانون انتخابات نهایی می باشد. این بنیاد از کمیسیون شکایات انتخاباتی میخواهد تا تمامی موارد تخطی را با دقت و شفافیت لازم بررسی نماید. ۲

ج: گزارش گروه آسیایی از تخلف در انتخابات افغانستان: نهاد ناظر آسیایی اعلام کرده که در انتخابات ریاست جمهوری تخلفات انتخاباتی در موارد مختلف به وقوع پیوسته است .
ماگبول ریس این نهاد گفت که افراد روستاها و افراد وابسته به گروه های سیاسی برای تحریک مردم به نفع یک نامزد مشخص، استفاده از منابع دولتی به نفع کاندید مشخص و پائین بودن کیفیت رنگ صحبت نموده است. ۳

د نمایندگی ملل متحد: (UNAMA)

کای ایده ریس نمایندگی سازمان ملل متحد در کابل متهم با همدستی با کرزی شد روزنامه واشنگتن پست مقاله مهمی را به قلم آقایان کولم لینچ و جوشا پارت لو تحت عنوان (مشارکت کم، آرای ساختگی) به نشر سپرد. معلومات در مورد میزان شرکت رای دهندگان در انتخابات ریاست جمهوری، از سوی کای ایده، رییس یوناما، محرم و مخفی نگهداشته شده است. این معلومات نشان می دهد که در بعضی از ولایات، آرای شمارش شده رسمی به میزان صد هزار و یا بیشتر، افزون تر از تعداد رای دهندگان بوده که این خود نشانه های بیشتر در مورد انتخابات مملو با تقلب را فاش می سازد.
در ولایت هلمند، ۱۳۴۸۰۴ رای در روز انتخابات ثبت شده که از آن جمله ۱۱۲۸۷۳ آن به نفع حامد کرزی ریخته شده است. ولی بر اساس اسناد رسیده به واشنگتن پست، سازمان ملل تخمین می زند که در مجموع ۳۸۰۰۰ هزار نفر در ولایت هلمند در انتخابات شرکت کرده بودند. دو مامور سیاسی ملل متحد به خاطر عدم اعتماد به مدیریت کای ایده از آن سازمان استعفا دادند. بان کی مون، پیتر گالبریت را پس از آن از دفتر یوناما اخراج کرد که او رییس خود را به ناکامی در فراهم کردن اسناد و شواهد تقلب در انتخابات، به ویژه از جانب طرفداران کرزی، برای مقام های افغان و بین المللی متهم کرد.
گالبریت بالای کای ایده فشار آورد که به ناظران بین المللی اطلاعات تخمینی در مورد میزان شرکت کنندگان انتخابات ریاست جمهوری را بدهد که بر اساس آن، در تعدادی از ولایات مشخص، به میزان کمتر از آنچه که به صورت رسمی مقام های کمیسیون انتخابات ثبت کرده اند، مردم در انتخابات

شرکت کرده بودند. گالبرایت می گوید که کای آیده از شریک کردن این معلومات با کمیسیون سمع شکایات خودداری ورزیده است .

اسناد فاش شده سازمان ملل تفاوت عظیم میان میزان مشارکت و نتیجه ی آرا را، به ویژه در ولایات نا آرام جنوبی و شرقی، نشان می دهد. به عنوان مثال، در ولایت پکتیا که کمیسیون مستقل انتخابات می گوید ۲۱۲۴۰۵ نفر رای داده و از جمله ۱۹۳۵۴۱ آن از آقای کرزی می باشد، سازمان ملل تخمین می زند که ۳۵۰۰۰ نفر از این ولایت در انتخابات شرکت کرده بودند. در ولایت قندهار که بر اساس آمار کمیسیون مستقل انتخابات ۲۵۲۸۶۶ رای ثبت شده و از مجموع، آرای آقای کرزی ۲۲۱۴۳۶ هزار می باشد، در ولایت بلخ ملل متحد ۴۵۰۰۰۰ رای را تخمین کرده است، در حالی که نتیجه ی آرا از طرف کمیسیون در این ولایت، ۲۹۷۵۵۷ اعلام شده است که ۴۶ درصد آن متعلق به داکتر عبدالله می باشد و....۴

بالاخره انتخابات پر تقلب به دور دوم کشیده و داکتر عبدالله به دلایل مداخله نهاد های حکومتی در روند انتخابات به نفع حامد کرزی از رفتن به دور دوم اجتناب ورزید. آقای جان کری وزیر خارجه فعلی ایالات متحده امریکا به کابل آمد و دست حامد کرزی را بحیث نامزد پیروز بلند کرد. آقایان داکتر لودین و داکتر نجفی نیز پاداش خویش را از رییس جمهور کرزی دریافت کردند اولی بحیث رییس اداره مبارزه با فساد و دومی بحیث وزیر حمل و نقل تعیین شدند . کمیسیون مستقل انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۹ در تقلب های سازمان دهی شده نقش انکار ناپذیر داشت به دلیل حمایت رییس جمهور از اعضای کمیسیون انتخابات به هیچ دادستانی و دادگاهی جهت پاسخ گویی معرفی نشدند.

علاوفا اسناد اتهام علیه آقای نجفی به اداره سمع شکایات ریاست رسید که ادعا شده بود که : (من حامد کرزی را رییس جمهور ساختم ورنه داکتر عبدالله برنده انتخابات بود) آقای پرتو نادری بازوی برجسته فرهنگی افغانستان تحلیلی می نویسد وخواستار بررسی این ادعا میشود؛ این حق هر شهروند است که خواهان داد رسی یک پروسه ملی متعلق به ملت شود؛ بنویسد. انتظار از یک اداره سالم نیز همین است که این گونه اتهامات را که به یک پروسه ملی مرتبط میباشد فوراً مورد بررسی بیطرفانه قرار دهد و نتایج آن به شهروندان اعلان گردد. آقای نجفی رسماً به دادستانی کل شکایت می کند وخواستار پیگرد آقای نادری میگردد. باید شکایت های رسانه ای از سوی کمیسیون (رسانه های همگانی) بررسی شود؛ حکم دادستانی کل کشور غیر قانونی صادر شده است با وجود غیر شفاف بودن این حکم؛ دادستانی کل بر حکم باز داشت آقای نادری اسرار می ورزد .

دو نفر از کارمندان وزارت حمل و نقل رسماً به اداره سمع شکایات ریاست جمهور نامه نوشتند و اتهامات را علیه رییس دبیرخانه وقت کمیسیون انتخابات مطرح کردند که یکی ادعای جناب نجفی مبنی بر تقلب به نفع حامد کرزی بود. ازین ماجرا ماه ها می گذرد چگونه ادارات عدلی و قضایی افغانستان که ما شاهد در قضاوت عادلانه شهره جهان اند در برابر این ادعای بزرگ که سرنوشت رییس جمهور و نظام به آن وابسته بود سکوت کردند؟ در نظام فعلی کشور هیچ اداره را یارای مطرح کردن حرفی علیه مسولین دست اول امور نیست .

دادگاه عالی که اکثریت اعضای آن غیر مشروع به حمایت شخص رییس جمهوری به کار شان ادامه میدهند. دادستانی کل نیز به قمچین رییس جمهوری تبدیل شده است؛ هرگاه رییس جمهور بخواهد تازیانه ای بر فرق دشمنان سیاسی خویش بکوبد کافیسست به دادستانی اشاره کند. دادستانی کل کشور هیچگونه آزادی عملی از خویش نشان نداده است. از پروسه انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۰۹ تا انتخابات پارلمانی ۲۰۱۰ و تاراج نه صد ملیون دالر؛ دارایی های کابل بانک ادارات عدلی و قضایی به دستور مستقیم رییس جمهور عمل کردند. وای به حال مردم افغانستان با اینگونه دستگاه عدلی و قضایی!

یقین دارم که مردم افغانستان سزاوار بهترین نظام وقوه قضاییه اند متاسفانه در ۱۲ سال گذشته مردم توسط تیم حاکم تحقیر شده اند.

پرونده آقای پرتو نادری یکی از عوارض جانبی تقلب انتخابات ریاست جمهوریست که بعد از چند سال شعله ور میشود. ورنه صد ها مقاله وتحلیل درمورد فساد اداری؛ بحران مشروعیت نظام؛ نشر شدند که به مراتب شدید تر از این نوشته علیه حکومت بود چرا حکومت انها را جدی نگرفت؟ افغانستان انتخابات ۲۰۱۴ پیشرو دارد؛ تا کنون ده ها فعال سیاسی/ مدنی هشدار داده اند که حکومت افغانستان برنامه ی تقلب سازمان دهی شده را طراحی خواهد کرد. با وجود پیشنهاد کمیسیون مستقل انتخابات برای توزیع کارت رای دهی اسرار ریس جمهوری به استفاده از کارت های تقلبی گذشته ؛ نبود امنیت در مناطق که طالبان؛ حزب اسلامی؛ القاعده وگروه حقانی وجود دارند . آیا با انتخابات مهم ترین رکن دموکراسی مانند دوره های قبل برخورد خواهد شد؟. آزموده را آزمودن خطاست. آری ریس جمهوری بی میل نیست که یک دست نشانده در قدرت آینده کابل داشته باشد.

چرا حکومت نتوانست در ۱۲ سال گذشته امنیت را با وجود پشتیبانی بیشتر از ۱۲۰۰۰۰ هزار نیروی نظامی ناتو تامین کند؟ برنامه سرشماری چگونه تطبیق نشد؟ حالا از انتخابات ریاست جمهوری چهار سال می گذرد چرا حکومت نتوانست شناسنامه برقی توزیع کند؟

من به صداقت ریس حکومت در امر مبارزه با طالبان وریشه کردن فساد باور ندارم. حکومت قصدا نخواست با طالبان مبارزه جدی صورت بگیرد سال هاست هر روز طالبان انسان های مظلوم این سرزمین را شهید می سازند اما ریس جمهور انها را برادر! خطاب می کند. حکومت به دلایل اعلام ناشده نخواست پروسه نفوس شماری را که یک برنامه ملی است وبه انکشاف کشور می توانست کمک کند؛ تطبیق گردد. من باور ندارم که این حکومت بتواند یا بخواهد تا انتخابات ریاست جمهوری ۲۰۱۴ شناسنامه های برقی را در همه ولایات افغانستان توزیع نماید؛ اگر واقعا این شناسنامه ها توزیع شود به شکل که مسولین وزارت خارخانه های امور داخله ومخابرات به مطبوعات معلومات ارایه کردند؛ میتواند جلو تقلب سازمان دهی شده را بگیرد.

در نتیجه؛ پیشنهاد به نمایندگان مردم در شورای ملی؛ حکومت؛ گروه های مخالف نظام؛ جامعه مدنی ونهاد های اجتماعی و رسانه های آزاد این است که در صورت ادامه قانون گریزی وقانون ستیزی مجریان قانون باید به منظور حفظ دست آورد دوازه ساله؛ ارزش های مردم سالاری؛ حقوق شهروندان بویژه زنان ودر نهایت حفظ ثبات در کشور باید لویه جرگه دایر و مسولین در همه مسایل کلان ملی مورد سوال گیرد در صورت که دولت توانایی دایر کردن لویه جرگه را ندارد باید پرونده های مهم که به ابروی وحیثیت سیاسی کشور وشهروندان ؛ لطمه وارد کرده است مانند:

۱. تقلب در انتخابات ریاست جمهوری وپارلمانی.
۲. تاراج نه صد ملیون دالر در کابل بانک
۳. تاراج زمین های دولتی در افغانستان
۴. دوسیه قتل های زنجیره ای شخصیت سیاسی کشور
۵. پنجم: ادعای تصرف زمین های عینو مینه قند هار و شراکت خانواده ریس جمهور در فابریکه سمنت بغلان ونفت آمو دریا در صورت سوء استفاده از قدرت سیاسی ؛ به دادگاه بین المللی ارجاع گردد.

منابع:

^۱ .www.NawweAfghanistan.net

^۲ . http://www.fefa.org.af

^۳ .http://www.bbc.co.uk/persian/afghanistan/2009/08/090823_a-af-election-fraud-report.shtml

^۴ http://www.washingtonpost.com

۵

(شهید پروفیسور ربانی ریس جمهور پیشین؛ شهید مصطفی کاظمی نماینده قبیلی مردم در مجلس نمایندگان؛ شهید جنرال داوود؛ شهید ملک زرین؛ شهید جنرال سیدخیلی؛ شهید جنرال شاه جهان نوری؛ شهید خان محمد مجاهد فرمانده پولیس قبیلی قند هار؛ شهید انجینر عمر والی اسبق کندز؛ شهید عبدالطلب بیک و شهید احمد خان سمنگانی نمایندگان مردم در مجلس نمایندگان و....)